

Väited ja peamised argumendid

Oma hagiavalduses palub hageja tühistada komisjoni 2. mai 2013. aasta otsus C(2013) 1926 (final), milles komisjon kõigepealt kvalifitseeris riigiabi rahalised hüvitised, mida maksti Société Nationale Corse Méditerranée'le (SNCM) ja Compagnie Méridionale de Navigationile (CNM) Marseille ja Korsika vahel osutatud mereveoteenustega seoses aastateks 2007-2013 avalike teenuste osutamise lepingu raames. Seejärel tunnistas komisjon siseturuga kokkusobivaks SNCM-ile ja CNM-ile aastaringiselt osutatud veoteenustega (edaspidi „põhiteenus”) seoses makstud hüvitised, kuid tunnistas siseturuga kokkusobimatuks hüvitised, mida maksti seoses teenustega, mida osutati tippaegadel, milleks on jõuluperiood-, veebruar, kevad-sügisperiood ja/või suveperiood (edaspidi „lisateenus”). Viimaseks nõudis komisjon tagasi siseturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi (riigiabi asi SA.22843 2012/C (ex 2012/NN)).

Hagi põhjendamiseks esitab hageja viis väidet.

1) Esimene väide, et rikutud on õigusnorme, tehtud faktivigu ja ilmseid hindamisvigu, kuna komisjon asus väärtalt seisukohale, et „lisateenus” ei ole üldist majandushuvi pakkuv teenus. Hageja väidab, et seeläbi komisjon:

— rikkus õigusnormi, piirates ulatuslikku kaalutusõigust, mis on Euroopa Liidu toimimise lepingus antud liikmesriikidele oma avalike teenuste määramisel;

— kohaldas väära ja käesolevas asjas kohaldamatut avaliku teenuse „tegeliku vajaduse” testi;

— rikkus õigusnormi, tegi faktivea ja ilmse hindamisvea, analüüsides „põhiteenust” ja „lisateenust” eraldi;

— tegi ilmse hindamisvea seoses eraettevõtjate alternatiivsete pakkumuste ebapiisavusega „lisateenuse” osas.

2) Teine väide, et tehtud on ilmne hindamisviga, kuna komisjon asus väärtalt seisukohale, et avalike teenuste osutamise lepingu sõlmimine ei vastanud Euroopa Kohtu 24. juuli 2003. aasta otsuses kohtuasjas C-280/00: Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg (EKL 2003, lk I-7747) kehtestatud neljandale kriteeriumile, kuigi leping sõlmiti avatud ja läbipaistva hankemenetluse tulemusel.

3) Kolmas väide, mille kohaselt teise võimalusena ja eeldades, et „lisateenuse” hüvitis on abi (*quod non*), on rikutud ELTL artikli 106 lõiget 2 ja artiklit 107, proportsionaalsuse ja alusetu rikastumise keelu põhimõtteid ning tagasinõutava abisumma hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga, kuna tagasinõutava abi arvutus ei võta arvesse „lisateenusega”

seoses SNCM-i kantud tegelikke lisakulusid ega „põhiteenusega” seotud alahüvitamist, ning igal juhul rajaneb see arvutus valel hinnangul selle kohta, milline on „põhiteenusele” makstud hüvitise osa ja milline „lisateenusele” makstud hüvitise osa.

4) Neljas väide, et rikutud on õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna komisjon läks vastuollu oma otsustuspraktikaga ja kohaldas üldist majandushuvi pakkuvate teenuste teatist (¹⁾), mida ei olnud avaliku teenuse osutamise lepingu allkirjastamise kuupäeval veel vastu võetud. Lisaks väidab hageja, et tema õiguspärasest ootusest põhjendab menetluse kestus, takistades komisjonil anda siseriiklikele asutustele korraldust abi tagasi nõuda.

5) Viies väide, et rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna SNCM-i ja teisi laevandusettevõtjaid koheldi põhjendamatu erinevalt.

⁽¹⁾ Komisjoni teatis Euroopa Liidu riigiabi eeskirjade kohaldamise kohta üldist majandushuvi pakkuvate teenuste osutamise eest makstava hüvitise suhtes (ELT 2012, C 8, lk 4).

CC 28. augustil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 11. Juuli 2013. Aasta otsuse peale kohtuasjas F-9/12: CC versus parlament

(Kohtuasi T-457/13 P)

(2013/C 325/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: CC (Bridel, Luksemburg) (esindaja: advokaat G. Maximini)

Teine menetluspool: Euroopa Parlament

Nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

— tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 11. juuli 2013. aasta otsus kohtuasjas F-9/12: CC vs. Euroopa Parlament;

- seetõttu rahuldada apellandi taotlus teda kahjustava tegevusega tekitatud kahju hüvitamiseks;
- rahuldada esimeses kohtuastmes apellandi esitatud nõuded;
- mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kaheksa väidet.

- 1) Esimene väide, et Avaliku Teenistuse Kohus jättis ebaõigesti võtmata vajalikud menetlust korraldavad meetmed ning seetõttu tegi ilmse hindamisvea apellandi sellise võimaluse kaotuse kohta, et ta saab alates 2005. aasta juunist tööle parlamenti.
- 2) Teine väide, et on rikutud õigusnormi ja tehtud ilmne hindamisviga ning teise võimalusena on moonutatud faktilisi asjaolusid, kuna Avaliku Teenistuse Kohus jõudis järeldusele, et nõukogu teavitati sellise sobivate kandidaatide loetelu olemasolust, kuhu oli kantud apellandi nimi.
- 3) Kolmas väide, et on rikutud õigusnormi, tehtud ilmne hindamisviga, moonutatud faktilisi asjaolusid, puuduvad põhjendused ja väitele ei ole vastatud, kuna Avaliku Teenistuse Kohus ei vastanud apellandi esitatud väidetele, mis puudutasid seda, et parlament takistas tema töölevõtmist liidu institutsioonidesse ja asutustesse, seda, et puudus teave sobivate kandidaatide loetelu olemasolu kohta, ning asjaolu, et EPSO-le anti luba kanda apellant oma andmebaasi ja edastada seda informatsiooni.
- 4) Neljas väide, et on rikutud õigusnormi ja moonutatud faktilisi asjaolusid, kuna Avaliku Teenistuse Kohus i) leidis ekslikult, et parlamendil ei ole õiguslikku kohustust levitada sobivate kandidaatide loetelu kõigis liidu institutsioonides ja asutustes, ii) ei teinud järeldusi võrdse kohtlemise, hea halduse ja õiguskindluse põhimõtte rikkumisest ja iii) jättis dokumendid analüüsimata.
- 5) Viies väide, et on moonutatud faktilisi asjaolusid ja tehtud ilmne hindamisviga teabe osas, mis puudutab sobivate kandidaatide loetelu kehtivuse pikendamist, kuna Avaliku Teenistuse Kohus järeldas, et nõukogu ning teised liidu institutsioonid ja organid teadsid sobivate kandidaatide loetelu kehtivuse pikendamistest juunist augustini 2007.
- 6) Kuues väide, et on rikutud õigusnormi, tehtud ilmne hindamisviga, moonutatud faktilisi asjaolusid ja jäetud faktilised asjaolud analüüsimata, kuna Avaliku Teenistuse Kohus järeldas, et sobivate kandidaatide loetelu kehtivuse pikendamine teiste kandidaatide puhul ei tähenda apellandi ebavõrdset kohtlemist.
- 7) Seitsmes väide, et on rikutud õigusnormi ja tehtud ilmne hindamisviga, kuna Avaliku Teenistuse Kohus ei teinud järeldusi sellest, et parlament hävitas apellandi olukorda puudutavad dokumendid.
- 8) Kaheksas väide, et on rikutud õigusnormi, tehtud ilmne hindamisviga ning teise võimalusena on moonutatud faktilisi asjaolusid, jäetud võtmata menetlust korraldavad meetmed ja puuduvad põhjendused, kuna Avaliku Teenistuse Kohus ei võtnud arvesse apellandi tegelikku olukorda ja parlamendi ekslikku suhtumist, kui ta analüüsis võimaluse saada tööle kaotust ja hindas tekitatud kahju.

28. augustil 2013 esitatud hagi — Ranbaxy Laboratories ja Ranbaxy versus komisjon

(Kohtuasi T-460/13)

(2013/C 325/71)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Ranbaxy Laboratories Ltd (Haryana, India) ja Ranbaxy (UK) Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* R. Vidal, *solicitor* A. Penny ja *barrister* B. Kennelly)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsuse COMP/39.226 — Lundbeck (citalopram), mis käsitleb ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohaldamise menetlust, artikli 1 lõige 4 niivõrd, kui see puudutab hagejaid;
- tühistada komisjoni 19. juuni 2013. aasta otsuse COMP/39.226 — Lundbeck (citalopram) artikli 2 lõige 4 osas, milles sellega määratakse hagejatele trahv, või teise võimalusena vähendada trahvi summat; ja
- mõista hagejatel käesolevas menetluses tekkivad kohtukulud välja kostjalt.